

KAIP SUPRANTU SAKINI „KULTŪRA SKLEIDŽIASI PER KŪRYBĄ IR TARNAVIMĄ BENDRUOMENEI“?

Ūla Aleksandravičiūtė, 8 klasė

Mokytoja Vaida Valatkienė, Ukmergės Dukstynos pagrindinė mokykla

Kas yra kultūra? Kai išgirstu šį žodį, mano vaizduotėje iškart išnyra prabangaus teatro vaizdai ar liejasi iškilmingos simfonijos garsai. Mano draugai sako, kad jiems kultūra – tai meno kūriniai, knygos... Todėl man įdomu, kaipgi kultūra skleidžiasi per žmogaus kūrybą bei tarnavimą bendruomenei.

Kad galėčiau išsiaiškinti, kaip kultūra veikia žmogų ir jo elgesį bei kūrybą, pirmiausia stengiausi suprasti, kas ta kultūra yra. Apsilankiusi simfoninio orkestro koncerte ir dramos teatre, perskaičiusi ne vieną dešimtį knygų, stebėdama visuomenę supratau, kad kultūra yra kažkas labai ypatingo, nes tai – viskas. Viskas, ką užrašė, sugalvojo, sukūrė, pasakė ar kaip pasielgė žmonės.

Skaudu buvo pripažinti, kad kultūra toli gražu ne visada yra graži ar iškilminga. Neseniai perskaičiusi Jeffrey Eugenides romaną „Jaunosios savižudės“, pagalvojau apie vis dar gajų, iš patriarchalinio mąstymo atėjusį stereotipą, kad moterys yra tik vyro nuosavybė, gal žaisliukas, gal tarnaitė... Suprantu, kad tai tik romanas, tačiau ir šiuolaikinėje visuomenėje su tokiu mąstymu vis dar tenka susidurti. Ir net dažniau, nei mes norime pripažinti.

Mano nuomone, vienas įdomiausių ir gražiausių kultūros pavyzdžių yra žmogaus gebėjimas kurti naujus architektūros stilius. Juk XI a. žmonės pradėjo statyti bažnyčias ir įvairiausių pastatus romanikos stiliumi, skirtu garbinti Dievą, bandyti perteikti Aukščiausiojo pamokymus skulptūromis, tapybos kūriniais tiems, kurie nebuvo pakankamai raštingi perskaityti Bibliją ir suprasti jos pamokslus.

Neatsiejama kasdieninio mūsų gyvenimo dalis - bendravimas tarpusavyje. Šeimoje. Klasėje. Valstybėje. Ir tai yra turbūt svarbiausias rodiklis, parodantis žmogaus kultūringumo lygį. Žmogus gali būti perskaitęs visų klasikų kūrinius, išklauses geriausias simfonijas ar pamatęs iškiliasias teatrų premjeras, tačiau jei stokos elementarios bendravimo kultūros, vargu, ar kiti tokį žmogų laikys kultūringu.

Kodėl nebemokame nei kultūringai kalbėti, nei išklaudyti? Esame tokie susireikšminę, įsitikinę tik savo tiesa, kad, kaip bebūtų gaila, vis dažniau užsipuolame žmogų, net nepabaigusį sakyti minties... O jeigu diskusija užverda socialinėje erdvėje, pasislėpus už netikrų vardų ir nuotraukų... Apie tai net nesmagu rašyti.

Ir aš net nežinau, kas turėtų atsitikti, kad išmoktume matyti daugiau gėrio ir grožio, gebėtume daugiau klausytis ir išgirsti negu patys kalbėti... Kad kūryba galėtų skleisti per kūrybą ir tarnavimą bendruomenei, galbūt tereikėtų vadovautis kiek interpretuota Konfucijaus mintimi - „Elkis taip, kaip norėtum, kad su tavimi elgtųsi“.